

УДК 373.5.016:821.161.2-1 Ю.Андрухович
DOI: 10.31471/2304-7402-2024-20(74)-438-447

ОСОБЛИВОСТІ ВИВЧЕННЯ ПОЕТИЧНОГО ДОРОБКУ ЮРІЯ АНДРУХОВИЧА НА УРОКАХ УКРАЇНЬСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Наталія Вівчарик, Лілія Файфрук

*Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника;
76000, м. Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 57;
e-mail: vivcharik@ukr.net*

Стаття присвячена особливостям вивчення поетичних творів Юрія Андруховича в школі. Об'єктом дослідження стали вірші «Астролог» і «Пісня мандрівного спудея», які увійшли як до профільного, так стандартного рівнів програми української літератури для 11 класу. Вказано, що доробок Юрія Андруховича аналізується в контексті розвитку українського постмодернізму, а також такого явища, як «станіславський феномен». Огляд критичної літератури дозволив виокремити серед характерних рис творчого стилю цього письменника карнавальний та міфологічний складник, а також елементи блазнювання, як спосіб своєрідної гри з читачем, іронічність, урбаністичність, антуражність.

У розвідці детально проаналізовано вірші «Астролог» і «Пісня мандрівного спудея», зважаючи на теоретичні та практичні аспекти, які має врахувати вчитель при опрацюванні цих творів. У статті проілюстровано, що художній простір поетичних текстів письменника вимагає від читача «декодування» смислів.

Особливу увагу звернено на назви віршів, образи ліричних героїв та символічні деталі, які сприяють поглибленню та розширенню контексту. Виявлено, що Юрій Андрухович часто використовує алегоричні образи, метафори, що розширюють контекст, сприяють структуруванню часопростору, вказують на філософські проблеми. Як правило, ліричні герої неординарні і творчі особистості, які вирізняються з-поміж інших.

У статті, зважаючи на методичний аспект, запропоновано конкретні проблемні питання, які варто обговорити з учнями при вивченні поезії Юрія Андруховича «Астролог» і «Пісня мандрівного спудея».

Ключові слова: *постмодернізм, вірші, аналіз, образ, ліричний герой, автор, символ, жанр.*

Постановка проблеми, аналіз досліджень. Юрій Андрухович – один з найвідоміших представників українського постмодернізму, а та-

кож такого явища, як «станіславський феномен». Твори цього письменника перекладені англійською, німецькою, польською, французькою, чеською та іншими мовами. Разом із польським письменником Анджеєм Стасюком Юрій Андрухович написав книгу «Моя Європа: Два есеї про найдивнішу частину світу», яку видано в Польщі, Україні та Німеччині. Юрій Андрухович активний учасник сучасних музично-поетичних проєктів, його вірші покладені на музику як українськими, так і закордонними гуртами. Також письменник став автором сценарію для вистави «Нелегал Орфейський».

Вивчення творчості Юрія Андруховича передбачено на уроках української літератури в 11 класі, що й зумовлює **актуальність** нашої статті. Доробок письменника неодноразово привертав увагу відомих науковців (Є. Барана, Б. Бойчука, І. Бондаря-Терещенка, Т. Гундорової, Н. Зборовської, К. Москальця, М. Павлишина, Л. Стефанівської, Р. Харчук), проте поетичні твори цього автора, котрі внесені до шкільної програми, не виокремлювалися як об'єкт аналізу, також важливою є спроба залучити міжпредметні зв'язки, які здатні активізувати процес запам'ятовування, що підкреслює **новизну**. В 11 класі, відповідно до програми української літератури, вивчення творчості Юрія Андруховича відбувається в контексті постмодерної літератури, яка репрезентована за родовими ознаками (лірика, епос і драма) і представляє школярам найвідоміших сучасних авторів. Спочатку учні вивчають особливості поетичного доробку таких авторів, як Юрій Андрухович, Сергій Жадан, Оксана Забужко, Олександр Ірванець, Ігор Римарук. Нашою **метою** є проаналізувати особливості вивчення віршів Юрія Андруховича, які увійшли до обох рівнів шкільної програми (профільного і стандарту) української літератури. З мети випливають наступні **завдання**: виокремити риси творчого стилю Юрія Андруховича; виявити прояви постмодернізму в поетичних текстах, які запропоновані для вивчення на уроках літератури; проаналізувати художньо-естетичні особливості віршів. **Предметом** розвідки є специфіка вивчення віршів Юрія Андруховича на уроках української літератури в 11 класі. **Об'єктом** аналізу стали вірші «Астролог» і «Пісня мандрівного спудея».

Для досягнення мети використано такі **методи дослідження**: біографічний метод (допомагає виявити взаємозв'язки життя і творчості); психоаналітичний метод (художні образи і характери у віршах); герменевтичний метод (трактування філософських мотивів); елементи аналізу та синтезу (витоки тематики та проблематики).

Творчі пошуки Юрія Андруховича окремі дослідники порівнюють із творчістю італійського автора Умберто Еко, а також асоціюють із не-оцинізмом [14]. Роксана Харчук постмодерністичні прояви цього автора промовисто означила як «посткарнавальний синдром» [15, с. 126]. Ніла Зборовська виокремила карнавальний та міфологічний складник як до-

мінуючий в постмодерних текстах: «Ідея карнавалу – центральна у поетично-прозовій творчості бубабіста Андруховича» [9, с. 112]. Ірина Бетко вказала на т.з. «блзнювання» як спосіб привернути увагу читача: «“блзні” та “блзенади” Ю. Андруховича так переконливо промовляють до розуму й серця», зважаючи на особливості «нашого посткарнавальньо-передапокаліптичного часу» [4, с. 58]. Літературознавці найчастіше виокремлюють такі творчі риси Юрія Андруховича, як карнавальність, іронічність, урбаністичність, антуражність, ігровий аспект, що покликані зацікавити читача. Художній світ у його творах може проявлятися як карнавальна сцена чи циркова арена, де персонажі, будучи в масках, виконують ролі відповідно до власного місця в соціумі (яскраво прочитується в циклі «Цирк Вагабундо»).

Лірика Юрія Андруховича гармонійно поєднує в собі минуле та сучасність, утворюючи асоціативний колаж, наповнений ремінісценціями та символами. На нашу думку, вчителів варто активізувати знання з теорії літератури, проговоривши характерні ознаки постмодерної поезії. Слід звернути увагу, що одними із найважливіших аспектів творчого стилю митця є симбіоз іронії та патетики, варіація масок головного героя, елемент гри з читачем. Письменник «натякає» на підтекст через символи. Найчастіше саме він вказує на вихід образу за межі звичних значень, демонструючи наявність глибокого сенсу, що злитий із образом, але не тотожний йому. Сенс символу проявляється не як фіксована істина, а як динамічна тенденція, яка не вкладається в суть логічного висловлювання. Символ містить метафоричний аспект, що дозволяє йому взаємодіяти з різними аспектами буття. Культура, згідно з К. Леві-Стросом, є сукупністю символів, спільно прийнятих у суспільстві. Основою культури є міфотворчість, здатність людей створювати та осмислювати аналогії [10]. Універсальні психічні процеси трансформують «природний матеріал» на архетипні схеми, а це, в свою чергу, формує ланцюг понять (культура – символ – міф – архетип – людина), де кожен елемент має важливе значення і пояснює інший. Усе це допомагає зрозуміти художній твір як продукт культури. Символ поєднує індивідуальну свідомість з колективним несвідомим, що включає архетипи: «...кожен символ висловлює ще й суттєвий невідомий елемент душі...» [5, с. 155]. У літературознавстві символ є універсальною естетичною категорією з характерними ознаками, такими як смислова узагальненість і багатошаровість значень [див. 6].

Вивчення цих теоретичних понять на уроках української літератури є важливим аспектом, що дозволяє учням глибше зрозуміти текст та його контекст. На прикладі творів Юрія Андруховича можна побачити, як конкретні події чи персонажі ілюструють загальні соціальні чи філософські проблеми. Багатошаровість значень надає тексту кілька рівнів сенсів, що дозволяє учням інтерпретувати їх по-різному. Так, наприклад,

Ю. Андрухович використовує алегорії, метафори та інші фігури мови, що створюють можливість для різних прочитань його творів, залучаючи читачів до активного осмислення. Вивчення теоретичних понять на уроках української літератури можна здійснювати у формі групових дискусій, творчих завдань, літературних порівнянь і безпосередньому аналізу творів.

Інтерпретація не може мати чітких процедур, оскільки вона стосується унікального змісту, що поєднує цінність і сенс. Кожен читач активно залучений до аналітичного процесу, сприймаючи твір частинами. Читання, розділяючи єдність твору, одночасно створює її через розуміння. У цьому процесі твір співвідноситься не лише з культурним та історичним контекстом, але й із життєвим досвідом читача. Тому будь-яке розуміння художнього твору має враховувати його ціннісну природу, яка тісно переплітається з його символічними аспектами. Ціннісні та символічні аспекти твору мистецтва є розширенням олюднення художнього образу.

Вірші «Астролог» та «Пісня мандрівного спудея» вивчаються в 11 класі, коли учні вже мають достатній досвід аналізу поетичних творів різних стилів, а також володіють теоретичними знаннями, необхідними для глибшого осмислення текстів. Художній простір поетичного тексту слугує своєрідною територією, де відбувається взаємодія різних значень. У процесі аналізу творів неминує стикаємося з багатозначністю, що вимагає активної роботи та «декодування». Інтерпретація символу має діалогічний характер, об'єднуючи суб'єктивні та об'єктивні елементи. Коли розглядаємо з учнями різні трактування символів, аналіз і інтерпретація стають ширшими. На початковому етапі сприйняття символ викликає буквальне значення, потім це первинне розуміння збагачується додатковими смислами. На наступному етапі символ отримує особистісні значення, які виникають у свідомості читача, зважаючи на його досвід і знання. Аналіз віршів Юрія Андруховича передбачає спробу за «мерехтінням смислів» віднайти глибину проблематики, оскільки символ, що має художнє вираження, завжди рефлексивний.

Поезія «Астролог», як і «Пісня мандрівного спудея», увійшла до збірки «Екзотичні птахи і рослини». Назва збірки символічна. Як вказує автор на форзаці книги, у ній немає випадкових творів, адже це його свідомий вибір упорядника, «переживання наново», але він «залишається з любов'ю» до природи і людей, міст і країн, поезії [1]. Щоб потрактувати назву вірша «Астролог», слід звернути увагу, що небесним світилам наші предки віддавна надавали особливого значення; «звіздарі» намагалися передбачати події, зважаючи на положення зірок; про народження Богочоловіка, як вказано в біблійній історії, звістила яскрава зоря; невдалий похід князя в «Слові про похід Ігоря» віщувало затемнення. Проте науковий підхід заперечує т. з. прогнозування на основі астрологічних

передбачень. Відтак вірш «Астролог» можна трактувати як протистояння мрії і реальності, віри і прагматичного підходу. Ліричний герой уособлює романтичне начало в людині, її духовні прагнення. На підтвердження думки можна навести такі слова: *«Він дивиться тільки вгору, // і небо лоскочуть вії, / коли в полудневу пору від кухні смаженим віє!//»* [1, с. 7]. Пошук сенсу життя, прагнення реалізувати своє справжнє призначення, віднайти внутрішній потенціал і не загубитися у світі, який манить буденними втіхами, спонукають читача до філософських роздумів про сенс життя. Автор наголошує, що лише через пізнання себе у світі можна досягти гармонії. Аналізуючи вірш «Астролог», важливо звернути увагу на образ головного героя, який є символом творчої та незвичайної особистості. Він вирізняється своєю внутрішньою сутністю, сприйняттям світу. Життя на горищі, де холодно і тісно, це спроба втекти від світу і зовнішнього хаосу (самозаглибленість і відстороненість). Його життя повністю присвячене небесним спостереженням і прагненню досягти вищого розуміння – *«насправді з горища небесна ковбана ближча»* [1, с. 7]. Таким чином, образ астролога окреслює проблему самовідданості власним ідеалам, пошуку істини, незважаючи на труднощі і нерозуміння оточуючих. Світ постає як метафоричний образ, який манить і поглинає: *«Візьму попід руку Юзьку, піду в пивничку на Руську, забуду святі морюки!»*; *«а в місті вічність минає не так, як він загадає»* [1, с. 8].

При аналізі та інтерпретації символічних форм важливо враховувати кілька ключових характеристик символу, які допомагають глибше зрозуміти його природу: бінарність опозицій (у символах можуть виявлятися діалектичні протиставлення); універсальність (символи закорінені в колективне несвідоме, культурний досвід, що робить їх значення зрозумілими для багатьох людей); багатошаровість семантики (властивість символічних форм, що дозволяє проявляти кілька рівнів значення, що збагачують ширшу інтерпретацію) [див. 5]. Таким чином, символ об'єднує архетипні, культурні та індивідуальні елементи для оприявлення сутності.

Символи, які зустрічаються у вірші Юрія Андруховича, можна розглядати в різних контекстах. Наприклад, через них простежується маркування простоту на верх (небо) / низ (місто); балкон з бароковою статуєю ангела / пивничка на вулиці Руській. Міста часто виступають уособленням людської пам'яті, плину часу, а іноді репрезентують цілу епоху. Особливим містом для Юрія Андруховича є Львів («Місто-порт», «Місто-патріот», «Місто-перехрестя», «Місто-цирк», «Місто-дурисвіт», «Місто-кат», «Місто-жертва», «Місто-дисидент»), як прочитуємо у «Дванадцяти обручах».

Прагнення астролога пов'язані з пошуком вищого сенсу життя. Живучи на горищі, він шукає гармонії зі світом, «слухає небо», але профанний світ описано через т.з. «ахи», *«коли роззявлять на площі голодні*

роти бідолахи» [1, с. 7], а також плинність часу та життя. Зірки та небесні світила символізують надію, мрії, а лінза – це фільтр, через який сприймається реальність. Зображення, яке бачить астролог, підкреслює суб'єктивність сприйняття. Лінза допомагає йому побачити те, що інші не здатні збагнути, сутність речей. Концепція долі, яка часто пов'язується з астрологічними знаками, символізує невизначеність та непередбачуваність життя. Час у вірші є символом як циклічності життя, так і його безповоротності. Це створює контраст між бажанням контролювати своє життя та неможливістю змінити те, що відбулося. Юрій Андрухович використовує різноаспектні символи для створення складної картини людського існування, сповненої пошуків, запитань і глибоких роздумів. Читач отримує можливість побачити життя із різних ракурсів, розглянути ці елементи в контексті власного досвіду та сприйняття світу. Отже, процес сприйняття та розуміння символу можна розділити на кілька етапів: спочатку відбувається чуттєве, потім настає етап інтелектуального наповнення символу додатковими значеннями. Якщо читач «доповнює» інформацію, це додатково підтверджує, що символ проявив свої значення. Проте іноді символи можуть сприйматися читачем як ребуси, що призводить до звуження їх сенсу. Учні важливо пояснити такі категорії, як сенс і зміст: зміст є предметом аналізу, тоді як сенс стає предметом інтерпретації. Мета аналізу полягає в поясненні структури твору, тоді як інтерпретація намагається зрозуміти його сенс.

Одинадцятикласники повинні звернути увагу на те, що у вірші «Астролог» відтворюється образ неординарної особистості, яка живе світі, що прагне, свідомо чи несвідомо, придумати її унікальність. Ліричний герой постає як людина, яка йде своїм шляхом, незважаючи на зовнішній тиск. Про його творчу натуру, відданість своїм ідеалам, здатність бачити красу свідчать слова *«дивиться тільки вгору»* [1, с. 7], проте невпинність часу засвідчує метафора *«земля собі пілігримить»* [1, с. 7], яка натякає, що людське існування є лише коротким спалахом у безкрайній течії часу, *«а в місті вічність минає/ не так, як він загадає...»* [1, с. 7]. Наприкінці вірша двічі вживається рядок *«Забуду святі мороки»* [1, с. 7], який вказує на неминучі переживання злетів та падінь. Щоб спонукати учнів на роздуми, на нашу думку, варто запропонувати обговорення таких питань:

1. Які емоції та думки викликав у вас вірш «Астролог»? Потрачуйте назву твору.
2. Як у цій поезії описано час в контексті життя людини та в глобальних вимірах?
3. Які художні засоби використовує автор для зображення головного персонажа?

4. Який ключовий мотив вірша? Зверніть увагу на зображення унікальної особистості в звичному світі та мотиви пошуку свого покликання, прагнення до самореалізації та пізнання.

5. Потрактуйте символічні образи, наявні у творі?

6. Проаналізуйте рядки з вірша «Астролог» та подумайте, чим відрізняється художній стиль письменника?

*(Балконне крило ажурне
й сентиментальне, мов танго,
обжив бароковий янгол –
створіння пухке й безжурне).*

*І взявши голову в руки,
він крикне собі з розпуки:*

«Чого я марную роки?!...» [1, с. 8]

Також шкільною програмою (профільного та стандартного рівнів) передбачено вивчення «Пісні мандрівного спудея» Юрія Андруховича, яка створена в 2013 році. Вірш написаний у формі верлібру. Назва твору містить жанрову характеристику (пісня) та архаїчну форму (спудей), що окреслює часопростір та особу головного героя. Спудеями в XVI-XVIII століттях називали учнів братських шкіл, колегій, академій. Вони часто писали вірші, адже цього вимагала програма, а також читали свої твори на площах, зверталися до жартівливих і викривальних тем. На це вказують такі рядки: *«З риторик і поетик академій – /гайда на площу, як на дно ріки!// Підслухані у вирі цілоденнім,/ ті рими – вчителям наперекір// (у вчителів, здається, перекир)!» [1, с. 4]. «Пісня мандрівного спудея» свідомо насичена архаїзмами («черленяться», «соловій», «отець»), щоб передати особливості тогочасної епохи, окреслити часопросторові виміри. Письменник наголошує на свободі творчості, яка здавна не вписується в трафаретні рамки. Митець, якого стримують усталені правила, бунтує. Його слова вириваються на волю, як «маленькі чортенята» [1, с. 4], яких неможливо стримати. Мандрівний спудей не стримує свої почуття, на це вказують рядки *«де кров з любов'ю черлениться,/ де пристрастей і пропастей сувій...» [1, с. 4]. Натхнення поет отримує від природи, яка справжня, не підкоряється людським нормам і правилам. Тільки тут він може проявити свої почуття і переживання («щоб явір тихі сльози витирав,/ щоб небо, нахилившись, наслухало...»), а також почерпнути нові теми («щоб завше був натхненний соловій») [1, с. 4]. Подорож спудея описано як можливість пізнати життя (*гайда на площу, як на дно ріки*), «у вирі цілоденнім ті рими» [1, с. 4]). Мандрівні сюжети часто зустрічаються і в прозових творах Юрія Андруховича [17]. Подорожуючи, ліричний герой вірша відчув, що справжня творчість народжується там, де вирує життя: поет виступає як батько, який відпускає дітей у світ, покладаючи на них надію. А для натхнення мандрівний спудей вирушає «на зелену прощу». Саме тут, серед природи, *«до серця входять вірші – /***

прекрасні, наче крила голубів», творча уява митця ширяє як вільна птиця, і хочеться «читати вірші травам і вітрам!..», які не диктують свої вимоги [1, с. 4]. Природа виступає як слухач: «І постарайтесь, я вас дуже прошу,/ щоб явір тихі сльози витирав,/ щоб небо, нахилившись, наслухало» [1, с. 4]. Жанрова вказівка в назві («Пісня...») вказує на заглибленість героя в рідний простір, на голос, який гармонійно звучить унісон зі світом.

Під час вивчення поезії «Пісня мандрівного спудея» варто обговорити такі питання:

1. Чому вірш має таку назву? Яке це впливає розуміння його змісту?
2. Який основний мотив твору?
3. Прокоментуйте, чому автор вважає поезію «маленькими чортенятами», які є водночас і прекрасними?
4. Чому ліричний герой асоціює перебування на природі з прощою?
5. Потрактуйте рядок: «звірят і настухів благословіть» [1, с. 4].

Висновки та перспективи дослідження. Вивчаючи поетичний доробок Юрія Андруховича вчитель має зацентувати увагу учнів на творчих експериментах, які притаманні цьому автору, а також іншим представникам української постмодерної літератури; зупинитися на символічних образах; охарактеризувати ліричних героїв, які шукають себе у світі, намагаючись віднайти гармонію; філософській проблематиці. Важливо, щоб учні прочитали й інші твори цього автора, які варто детальніше проаналізувати на уроках літератури рідного краю, що вказує перспективи подальшого вивчення творчості цього письменника.

Література

1. Андрухович Ю. Екзотичні птахи та рослини з додатком «Індія». Колекція віршів. Івано-Франківськ: Лілея-НВ, 2002. 112 с.
2. Баліна К. Постмодерністська естетика Юрія Андруховича. *Українська література в загальноосвітній школі*, 2007. № 9. С. 40-44.
3. Баліна К. Постмодерністський дискурс Юрія Андруховича. *Українська література в загальноосвітній школі*, 2007. № 11. С. 14-19.
4. Бетко І. Архетипальна постать блазня в українській постмодерній прозі: (на прикладі творів Ю. Андруховича та ін.). *Слово і Час*, 2009. № 3. С. 54-64.
5. Бондарук Л. Архетипна парадигма символістського художнього тексту (на матеріалі роману Марселя Пруста «Імена країв: імена»). *Мовні і концептуальні картини світу*. Київ, Київ. нац. ун-т ім. Тараса Шевченка, 2013. Вип. 43. Ч. 1. С. 153-159.
6. Бондарук Л. Символ у системі суміжних термінів: теоретичне потракування. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету*.

- Серія: Філологія. Одеса: Міжнар. гуманіст. ун-т, 2019. № 38. С. 190-193.
7. Волошина Н. Вивчення біографії письменника в єдності з його творчістю. *Українська література в загальноосвітній школі*, 2003. № 8. С. 9-10.
  8. Гаврилюк Ю. У чому феномен Андруховича? *День*, 2007. С. 3.
  9. Зборовська Н., Ільницька М. На карнавалі мертвих поцілунків. Феміністичні роздуми. Львів: Літопис, 1999. С. 102.
  10. Клод Леві-Стросс. Міф і значення [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://nz.lviv.ua/archiv/1995-2/10.pdf>
  11. Котерлін Р. Іронія та ностальгія Юрія Андруховича. *Art Line*, 1997. № 7-8. С. 82-83.
  12. Нам усім пощастило. Розмови з Юрієм Андруховичем [Текст] / [упоряд. В. Карп'юк]. Брустурів: Discursus, 2017. 235 с.
  13. Рокицька В. Юрій Андрухович: «Мистецтво є категоричним виявом людського в людині...». *KyivPost*. 2024. 28 червня [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://www.kyivpost.com/uk/post/34992>
  14. Скорина Л. Письменник, який грається [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://bukvoid.com.ua/reviews/books/2012/02/13/073100.html>
  15. Харчук Р. Сучасна українська проза: Постмодерний період. Київ: ВЦ «Академія», 2008. 248 с.
  16. Шебеліст С. Естетика Юрія Андруховича. *Видання Київського Національного університету ім. Т. Шевченка*, 2007. № 15. С. 33-39.
  17. Natalia Wivczaryk. Motyw podróży w *Leksykonie miast intymnych* Jurija Andruchowycza. *Literatura z za granic Polski. Diagnozy-Prognozy-Prowokacje. Wschód: Zeszyty Humanistyczne. Gorzów Wielkopolski: Akademia im. Jakuba z Paradyża*. 2019. № 2. Str. 77-86.

PECULIARITIES OF STUDYING YURII ANDRUKHOVYCH'S POETIC WORKS IN LESSONS UKRAINIAN LITERATURE

Nataliia Vivcharyk, Liliia Faifruk

*Vasyl Stefanyk Precarpathian National University;
76015, Ivano-Frankivsk, Shevchenko St., 57
e-mail: vivcharik@ukr.net*

The article is dedicated to the peculiarities of studying the poetic works of Yurii Andrukhovych in school. The focus of the research is on the poems "Astrologer" and "The Song of the Wandering Scholar," which are included in both the specialized and standard levels of the 11th-grade Ukrainian literature program. It is noted that Yurii Andrukhovych's works are analyzed in the context of the development of Ukrainian postmodernism, as well as the phe-

nomenon known as the "Stanislav Phenomenon." A review of critical literature highlights the carnival and mythological elements of the writer's creative style, as well as elements of jesting as a form of playful interaction with the reader, along with irony, urban themes, and atmospheric details.

The study provides a detailed analysis of the poems "Astrologer" and "The Song of the Wandering Scholar," taking into account the theoretical and practical aspects that a teacher should consider when working with these texts. The article illustrates that the artistic space of Andrukhovych's poetic texts requires the reader to "decode" meanings.

Special attention is given to the titles of the poems, the imagery of lyrical heroes, and symbolic details that contribute to the deepening and expansion of the context. It is revealed that Yurii Andrukhovych often uses allegorical imagery and metaphors that expand the context, structure the temporal and spatial aspects, and point to philosophical issues. Generally, his lyrical heroes are extraordinary and creative personalities who stand out among others.

Considering the methodological aspect, the article suggests specific problem questions to discuss with students when studying Yurii Andrukhovych's poems "Astrologer" and "The Song of the Wandering Scholar."

Keywords: *postmodernism, poems, analysis, image, lyrical hero, author, symbol, genre.*